

יקירות ויקירי העיר קריית אונו לשנת 2020

דבר ראש העיר

חגיגות ה-80 של העיר קריית אונו נפתחו עם הבטחה גדולה והתרגשות לרגל האירועים, השמחות וההוקרה לוותיקי העיר. אבל אז באה הקורונה ושינתה את התוכניות. בן רגע העולם השתנה ודרש היערכות אחרת, שונה. על אף זאת, לא אבדה התקווה, ובהובלת יו"ר חגיגות ה-80, ממלא מקומי, רון מלכה, נמצאו דרכים יצירתיות לציין ולחגוג יומולדת לעיר תוך הקפדה על ההנחיות ובעיקר תוך שמירה על אופטימיות.

אני שמח על כך שלמרות הקורונה, ההוקרה לבני גיל הגבורות שחגגו יומולדת ביחד עם העיר התקיימה, ושהתכנית לבחירה ולהענקה של תואר "יקיר העיר" התגשמה.

לרגל חגיגות שנת ה-80 לקריית אונו נבחרו שמונה אנשים נהדרים שבמשך שנים תרמו לחברה, לקהילה ולעיר בעשייה משמעותית. למען האמת, אני מכיר את כל השמונה, אלה אנשים שפגשתי במהלך השנים בתפקידי השונים בעיר ואני מלא הערכה על פועלם.

אלה אנשים עם מנוע פנימי שבזכותו הוציאו לפועל רעיונות לשיפור ולתרומה לקהילה. לצערי, אחד מהם, שקרוב לליבי במיוחד, ידידי היקר, צ'יטה, הלך לעולמו השנה. תרומתו לעיר לא תסולא מפו. יהי זכרו ברוך.

אני פונה לכל אחד ואחת מכם, יקירי העיר החדשים, ומודה לכם על הדרך הייחודית שיש לכם בבניית צביון העיר שכולנו אוהבים.

אני מבקש להודות לנשיא המדינה, יצחק (בו"י) הרצוג, המכבד אותנו בנוכחותו.

ישראל גל
ראש העיר

שלום רב,

כבוד היה לי לעמוד בראש הוועדה לבחירת יקירי העיר קריית אונו ולקחת חלק בתהליך שיש בו השראה והיכרות עם אנשים מיוחדים שעשו רבות למען העיר ותושביה.

דרך התהליך, למדנו, חברי הוועדה, על נשים וגברים שהיו שותפים ברעיונות ובמעשים לפיתוח העיר קריית אונו בהיבטים שונים ובדרכים שונות - חלקם עשו זאת בהתנדבות וחלקם הפכו זאת לשליחות חיים במסגרת תפקידם - וכולם ראויים למלוא ההערכה.

לרגל חגיגות ה-80 לקריית אונו, בחרה הוועדה בשמונה מהם לקבלת תואר יקיר העיר קריית אונו לשנת 2020. שמותיהם ופועלם מפורטים בחוברת זו שלפניכם.

בשמי, ובשם חברי הוועדה, תודה לכל אלה שטרחו לשלוח המלצה על מועמדים ראויים למעמד זה. ולכם, יקירי העיר 2020, אני מאחל להרבות נחת ולהמשיך לעשות למען העיר, למען תושביה ולמען מטרות חשובות.

בברכה,

אלי בן מנחם

יו"ר הוועדה לבחירת יקירי העיר קריית אונו

חברי ועדת הבחירה:

אלי בן מנחם, יו"ר

עירית ליבנה

גילה הרן

מנחם דגן

עידו ד'ולטי

עו"ד אלון רום, יועץ משפטי לוועדה

רחל רביב, רכזת הוועדה

מפיק ראשי: אורן הללי

כתיבה ועריכה: נטע גולד

הפקה: מתנ"ס קריית אונו

צילומי יקירי העיר: אריאל שלום

יהודית ארליך

נולדה ביפו 1950
מגורים: קריית אונו
נשואה ליהודה ארליך, בן קריית אונו

לימודים:

סמינר למו"ג בבאר שבע
תואר ראשון באוניברסיטת בר אילן בגיאוגרפיה
ולמודי א"י

שירות צבאי: חיל השריון

תפקידים:

71-1970 משרד הביטחון, מנת"ק
2-1971 הוראה בבי"ס יסודי בקריית עקרון
82-1972 הוראה וחינוך בבי"ס רימונים בקריית אונו
95-1985 הוראה וחינוך בחט"ב בן צבי בקריית אונו
2020-1993 מתנ"ס קריית אונו: ניהול להקות
השירה, המחול והתיאטרון, מנהלת התרבות
והאירועים של העיר.

הישגים ופעילות בקהילה:

עבודה חינוכית: מחנכת בביה"ס רימונים ובחט"ב
בן צבי, הובילה פעילות התנדבותית לקירוב לבבות
בין עולים חדשים וותיקים, פרויקט עיתונאות
בביה"ס וטקסים. שילבה אוכלוסיות מיוחדות
בכתות רגילות.

תרבות אירועים ופעילות קהילתית:

בימי והפקה של כל האירועים העירוניים, פרויקט
ייחודי להנצחת השואה דרך סיפור אישי של ניצולי
שואה תושבי העיר, הובילה פעילות התנדבותית
במועדון "אנוש".

עשייה תרבותית, חיי קהילה, פיתוח כשרונות
מקומיים, שילובם ושיתופם באירועי העיר, נטעה
בדורות של תלמידים ערכים לציונות, וערכי האדם,
הטמיעה בהם אהבה לשירת הארץ, ולארץ ישראל
היפה, הלכה למעשה - הם ה"אני מאמין" שלה.

לפני 26 שנים פגשתי את יהודית. המחנכת החדשה שלי,
בחט"ב בן צבי ומייד התאהבתי בה.
זמן קצר לאחר תחילת הלימודים גילו במוחי גידול שפיר.
עברתי ניתוח ראש מסובך בחו"ל. יהודית ליוותה אותי בכל המסלול
שעברתי, גם כשחזרתי לארץ.
הניתוח ותוצאותיו השפיעו עליי באופן ניכר, הטיפולים בארץ נמשכו,
נאלצתי להיעדר פעמים רבות מהלימודים. בדרכה שלה הורידה יהודית
סלעים שרבצו על לבי והקלה עליי ככל שיכלה.
יהודית הייתה האמא לכל תלמידיה, אך אני הרגשתי שעבורי היא כאמא
שנייה. בכיתה ט', נכנסתי לאשפוז למטרת טיפול ניסיוני. יהודית ארגנה
מבצע פרטי, וילדי הכיתה הגיעו ללמוד איתי ב"שניידר".
מסיבת סיום החט"ב הגיעה, לכל אחד מילדי הכיתה היה תפקיד.
יהודית לא ויתרה עלי, ותפרה תפקיד למידותיי, שפתח את הערב
והרטיט לבבות.
בזכותה שרדתי את החטיבה ואת היומיום. בזכותה הגעתי אל קו הסיום
עם חברי. לטקס הסיום בתיכון, נבצר מהוריי להגיע, יהודית החליפה
אותם וליוותה אותי לטקס.
במשך תפקידה כמנהלת התרבות והאירועים בעיר, כשהייתי בתקופות
של משבר, גייסה אותי פעמים רבות לעזרה והצליחה להפיח בי חיוניות
ורגעים של אושר, רגעים בהם שכחתי מכאבי.
הקשר המיוחד בינינו נמשך, אהבה מיוחדת ותמיכה אני ממשיכה לקבל
ממנה גם כיום. קצרה הידיעה מלהביע את רגשות ההוקרה והתודה שאני
חשה כלפיה.

יהלי מתן-גלאור

תלמידתה של יהודית בין השנים '94-'97

יהודית בולטת בעשייה תרבותית, חיי קהילה, פיתוח כשרונות מקומיים, שילובם ושיתופם
באירועי העיר, נטעה בדורות של תלמידים ערכים לציונות, וערכי האדם, הטמיעה בהם
אהבה לשירת הארץ, ולארץ ישראל היפה, הלכה למעשה - הם ה"אני מאמין" שלה

שלום אשואל

נולד 1936

לימודים:

השכלה תיכונית
הכשרה לניהול מחסני יחידות ורישומיהן
קורס קציני תחזוקה בכיר בפו"ם
(ביה"ס לפיקוד ומטה)
בוגר קורס צניחה
קורס מפקדי פלוגות
בוגר השתלמות המכון לפיריון עבודה
בוגר השתלמות ניהול לפי יעדים
קורס ניהול בבר אילן

תפקידים צבאיים:

איש קבע, סא"ל, בשנים: 1985-1956
נגד בכיר וקצין תחזוקה גדודי
מפקד אגד תחזוקה באוגדת שריון
מפקד יחידת התחזוקה וראש ענף
ספירות מלאי במטה הכללי
מדריך ומרצה בבסיסי הדרכה

התנדבות והישגים באזרחות:

86-85 - ניהל את דפוס "אוריינט"
86 ועד עכשיו - ניהול בית הכנסת
"צעירי ישראל" ו"מכון משה" לחקר הרמב"ם
מנהל בפועל שנים רבות את פעילות
בית הכנסת "צעירי ישראל"
כחבר ועד העמותה "מכון משה",
שלום הוא הרוח החיה מאחורי כל
הפעילות המתקיימת במכון

בפעילותו ההתנדבותית מקרב שלום את החילוניים והדתיים בעיר כאחד, מארגן אירועי בר מצווה לכל המעוניינים, איש צדקה וחסד בפעילות ללא פשרות בכל שעות היממה, לצעירים ולמבוגרים כאחד

שלום אשואל, איש רב פעלים עם התנדבות ועזרה לזולת אין סופיים. דברים רבים רגשו את שלום במשך השנים. נשתף אתכם בסיפור מרגש אחד.

במסגרת הכנות ילדים לבר מצווה בבית הכנסת "צעירי ישראל", בו שלום היה יו"ר, הגיעה משפחת עולים מברה"מ, אם יהודייה ודתייה ואב שאינו יהודי וילד בן 11. האב היה בתהליכי גיוה במסגרת ליווי המשפחה, כשנולד להם ילד נוסף, שלום הציע להם עזרה, דאג למוהל ועריכת ברית וחגיגה בבית הכנסת. בשמחת תורה, שלום העלה את האב לתורה ואף נתן לו לרקוד עם ספר תורה. כשנדע לשלום שהאב אינו נימול, ביקש מהאב לעבור גם כן ברית מילה. שלום התרגש מאוד כשהאישה אמרה, שבשבועיים הוא הצליח לשכנע את בעלה לעבור ברית מילה כשהיא לא הצליחה לעשות זאת במשך 17 שנה. המשפחה מנהלת אורח חיים יהודי, המשיכה להגיע לבית הכנסת מידי שבוע כל שישי שבת. היות שהזוג נישא בנישואין אזרחיים, שלום הציע להם לערוך חופה וקידושין בבית הכנסת ודאג לכל ההכנות לחתונה. את החופה והקידושין כדת משה וישראל, ערך הרב אבישי שגייר את האב ואשר שרת בצה"ל תחת פיקודו של שלום.

מה שריגש את שלום הוא התהליך המאוד משמעותי שהמשפחה עברה בזכותו, עם הרבה תמיכה אהבה וחיבוק, שהביא עוד משפחה לחיק היהדות.

בתפקידו כגבאי דאג לגבות תרומות, חלקם למשפחות נזקקות, כגון: קמחא דפסחא, מחצית השקל, מתנות לאביונים.

במסגרת תפקידו הצבאי טיפל בחיילים בעיתיים ודאג שישלימו את שירותם הצבאי וחלק מהם אף הוחתמו לקבע.

זהבה וחגי נתיב

(חגי משמש כגזבר וגבאי
בבית הכנסת במשך 12 שנים)

דרור בירנבאום

נולד בקריית אונו 1961

לימודים והשכלה:

ביה"ס ניר, חט"ב ותיכון בן צבי
בוגר קורס ניהול במכללה למינהל
בוגר קורס גישור

ציוני דרך:

1984-1984 שרות צבאי
1985-1985 מזכיר הפועל קריית אונו
1985-1993 מזכיר מועצת פועלי קריית אונו
1993-2002 ראש עיריית קריית אונו
2002-2021 מנהל חברות בינלאומיות

פעילות ציבורית בעבר:

לאחר המהפך של 77, נמנה על מייסדי תנועת הנוער של מפלגת העבודה - מנו"ף, ונבחר להיות היו"ר הראשון יו"ר הוועדה המרחבית לתכנון ובנייה "אונו"
חבר הוועדה המחוזית לתכנון ובנייה תל אביב
חבר המועצה הארצית לתכנון ובנייה
חבר מועצת הכבלים והלוויין
חבר מועצת המנהלים של תיאטרון בית לסין
חבר הנהלה ומזכירות ההתאחדות לכדורגל
חבר מרכז ולשכת מפלגת העבודה ועוד

בראש העשייה עמדות:

קידום ותמיכה של פרויקטים חינוכיים כיעד אחרון התלמידים' פיילוט תכנית 'אינטליגנציה רגשית'
שיפור השירות לתושב (הקמת מוקד עירוני וקו ישיר לראש העיר)
שיתוף התושבים בתכניות הבינוי והתשתיות
הקמתה של החברה הכללית - הזרוע הביצועית לפיתוחה של העיר
שיתוף פעולה בהקמתה של הקריה האקדמית "אונו"
הקמתה של מכללת הגימלאים

דרור בירנבאום, ראש העיר קריית אונו לשעבר, הוא איש אשכולות, בעל חזון, כריזמה אישית ולב ענק. כראש עיר, דלתו תמיד פתוחה לכל אדם, בכל שעה, על מנת לסייע במצוקה אישית בעצה טובה, בברכה ובמעשה. הראייה את קריית אונו כישוב המוביל בחינוך, בתרבות ובאיכות החיים הייתה בראש מעייניו. דרור פעל בהצלחה להוספת שטחים משמעותיים לשטחה של קריית אונו באיזור צומת סביון. דרור מיצב את קריית אונו כרשות המובילה בחינוך ובתרבות ושמר על היות העיר ירוקה, תוך מתן דגש על שטחים מוריקים וטיפוח חזות העיר. כראש עיר פעל במרץ ובהצלחה לקידום תכניות פינוי בינוי, וביצוען לרווחת התושבים, כמיזם ראשון בישראל עד אותה תקופה. במידה רבה מעורבותו החיובית בתחום זה, הביאה לחידוש פני העיר ולהכתרת קריית אונו כמובילת ההתחדשות העירונית בישראל. קידום הספורט יחד עם שמירת צביון העיר כישב קהילתי תוסס, המקיים קשרים ובריתות עם ערים באירופה, מיקמה את קריית אונו כעיר מתקדמת ומבוקשת. כחלק מחזונו, פעל לכינון אקדמיה בעיר, והקריה האקדמית אונו, שלימים הרחיבה פעילותה, קנתה לעצמה שם כמכללה מהמובילות בישראל.

אלון רום, היועץ המשפטי, קריית אונו

כראש עיר פעל דרור במרץ ובהצלחה לקידום תכניות פינוי בינוי, וביצוען לרווחת התושבים, כמיזם ראשון בישראל עד אותה תקופה. במידה רבה מעורבותו החיובית בתחום זה, הביאה לחידוש פני העיר ולהכתרת קריית אונו כמובילת ההתחדשות העירונית בישראל

יהודית לוי

נולדה בחיפה 1937
ילדות בשכונת בורוכוב בגבעתיים
1950 המשפחה עברה להתגורר בכפר אונו
אלמנתו של דן לוי, מוותיקי קריית אונו, מתגוררת עד
היום בעיר

השכלה:

תיכונת - למדה בויצ"ו
לימודי משפלת בתחום חינוך ילדים

הישגים, ופעילות בקהילה:

חינוך: גנת משנת 1965, עוסקת 56 שנה בחינוך ילדים,
הקימה גן מיוחד לגילאי שנה וחצי ועד ארבע וחצי בו
היא עובדת עד היום. חינוך הילדים הינו אהבתה הגדולה,
נהנית לראותם, לשחק איתם, לחנך ולאהוב ולהקנות
להם מורשת יישובית. יהודית מאמינה בהקניית ערכים
כבר מגיל צעיר ומחנכת את הילדים לסובלנות, כבוד
בין חברים, ערכים של בין אדם לחברו. בגן המיוחד שלה
מושם דגש על אהבת הארץ והסביבה, אהבת הטבע
ובעלי החיים, אהבה למשחק וליצירתיות, תוך התייחסות
אל הילדים כשווים בין שווים. בגן של יהודית קיימים
דורות חוזרים, של ילדים בוגרי הגן, שמביאים
את ילדיהם להתחנך אצלה.

מועדון גלבע: מתנדבת מזה 30 שנה 3 פעמים בשבוע,
במועדון "גלבע" בעיר שהינו מועדון חברתי למען
אנשים עם צרכים מיוחדים. מכירה את כל החברים יודעת
את צרכיהם, ויודעת גם לתת להם את המענה המתאים.
כל זאת תוך הקשבה והבנת נקודות החוזק והקושי של
החברים. את חברי המועדון היא רותמת לפעילויות
מורכבות כמו בישול ואפיה, מעגלי שיח בנושאים
מגוונים, פעילות ספורטיבית, קריאה משותפת, ריקודים,
שירים ועוד.

אשת צוות מקצועית, סוחפת בהתלהבות מתנדבים
נוספים לחוות ולתרום במועדון. יהודית הינה מעמודי
התווך של המועדון, מודל לחיקוי והשראה.

אומרים שאדם שאוהב בעלי חיים הוא אדם מלא בחמלה
וברגש. בחצר הגן של יהודית אפשר למצוא תוכים,
ארנבות, ציפורים, תרנגולות... לכל אחד יש שם וכל אחד
מקבל מקום בגן.

הגן תמיד שמת, מציץ ומקרקר והבן שלי זיוי מאושר כל בוקר למצוא
ביצה שהטילה תרנגולת, להאכיל את החיות, ללטף את הארנבות
ולטפל בגורים. הקשר החם שנוצר בין הילדים לבעלי החיים בגן מרגש
אף יותר באמצעות הסיפור על ציפיקה.

ציפיקה היתה גוזל ציפור קטנה שחלתה ומתה. יהודית לקחה את
הילדים למרחב פתוח ושם ערכו לציפיקה טקס לווייה קטן. בני בן
השלוש סיפר לי באותו יום שהם שמו את ציפיקה בתוך קופסא ושמו
אותה באדמה. הם כיסו אותה בחול ואחר כך הוא שם אבן שמצא מעל
החול הרך. "ציפיקה כבר לא איתנו" - אמר.

יהודית השכילה בייחודיות ובחמלה המאפיינת אותה לשקף לילדים
בשפתם ובמילים שלהם שמוות הוא חלק ממעגל החיים ושלפעמים
אפילו גוזל קטן נפרד מאיתנו ואחריו נולדים גוזלים חדשים. לתת
לילד מקום להביע רגש, לשים אבן ולעצור רגע להבין את המקום
שאנשים תמיד נזהרים לא לגעת בו - זה היופי והייחודיות ששמורה
רק לה.

ארגז הכלים שיהודית מעניקה לילדים לצאת אל החיים, להבחין,
לראות את האחר, להביע חמלה, לשתף ברגשות ולתת להם מקום -
הם שעושים אותה לאשת חינוך יקרה ומיוחדת. התרגשתי מאוד כשבני
הקטן שיתף אותי בסיפור על ציפיקה ולמקום שיהודית נתנה לגוזל
קטן בעולם הגדול שבו אנו חיים.

לירון ורדי גלר

יהודית מאמינה בהקניית ערכים כבר מגיל צעיר ומחנכת את הילדים
לסובלנות, כבוד בין חברים, ערכים של בין אדם לחברו. בגן המיוחד שלה
מושם דגש על אהבת הארץ והסביבה, אהבת הטבע ובעלי החיים, אהבה
למשחק וליצירתיות, תוך התייחסות אל הילדים כשווים בין שווים

שאול (צ'יטה) צ'יטיאט ז"ל

נולד בעיראק 1940

התגורר עד יום פטירתו 18.11.2020 בקריית אוננו
אב שכול לבנו הטייס עמרי ז"ל, וגלעד שיבדל"א

השכלה:

1974-1977 בוגר BA בהיסטוריה של המזרח התיכון,
אוניברסיטת תל אביב

1972-1977 בוגר המכללה לפיקוד ומטה של צה"ל
1959-1954 בוגר תיכון חדש תל אביב

שרות צבאי:

סא"ל בחיל התותחנים
לחם במלחמות ישראל ובמצבנים חשובים

מילואים:

עד שנת 1992 - שירות התנדבותי בפיקוד העורף
במלחמת המפרץ.

תעסוקה באזרחות:

1984-1983 סמנכ"ל תפעול במפעל רונדופלאס
1986-2004 ראש מחלקת הביטחון בחברת שופרסל
2004-2020 פנסינר ומתנדב, חבר מועצת העיר
קריית אוננו, מחזיק תיק הביטחון 1998-2002.

פעילות ותרומה בקהילה:

יו"ר יד לבנים בקעת אוננו והאגודה למען החייל.
חיזק ושירדג את הקשר עם המשפחות השכולות,
האלמנות, היתומים, האחיות/האחים דאג לרווחתם,
ולמערכת תרבותית שוטפת. חיזק את החיבור עם
גדוד חיל הקשר המאומץ של העיר דאג לרווחת
חיילים בודדים ולטקסי בר מצווה ובנות מצווה
לילדים נזקקים.

הוביל להקמת חדר ההנצחה העירוני, לפרויקט
"קהילה יוצרת זוכרת" המחבר בין פורום אמני
בקעת אוננו לבין המשפחות השכולות, יצר מסורת
של טקסי זיכרון עם תלמידי חט"ב שז"ר ב"חורשת
הבנים" ושותף בהפקת ערבי הזיכרון העירוניים.

**"בוא רגע, אני רואה שעברת המון בחיים, מה שלומך?
מה עובר עליך?"**

סגן ד' עלה מאתיופיה עם אימו ושבעת אחיו ואחיותיו בשנת
2006. אביו נפטר באתיופיה ואמו נפטרה כאשר היה בכיתה ט'.
חייו לא היו קלים.

את שאול הכיר במסגרת שירותו בגדוד הקשר המאומץ של קריית אוננו.
בין השניים נרקם קשר אישי מיוחד וממושך.
"פגשתי את צ'יטה לראשונה במסגרת תפקידי כקצין התאום בגדוד הקשר
שאותו שאול מאמץ וכבר בפגישה הראשונה צ'יטה פנה אלי, לקח אותי
הצידה ואמר: "בוא רגע, אני רואה שעברת המון בחיים, מה שלומך?
מה עובר עליך?"

סיפרתי לו... ומצאתי את עצמי בוכה כשהוא מאמץ אותי אל לבו ואל חייו.
מאז ולאורך שנים שאול היווה עבורי מודל לחיקוי, דמות להשראה ואדם
שאני פונה אליו בכל מצוקה שיש לי ומתייעץ איתו בכל דילמה.
לאחרונה התייעצתי עם צ'יטה לגבי לימודי האקדמיים: "תירשם ללימודים
במכללה בקריית אוננו ואתה תראה שאתה תצליח! לך על זה!
אתה תצליח!". זו היתה תשובתו והוא צדק.
וצ'יטה היה מהאנשים הראשונים שהודעתתי להם על אירוסי והוא כל
כך שמח.

המוות שלו הגיע אלי בהפתעה גמורה. איבדתי אדם אהוב, אבא מאמץ
וכתובת להתייעצות בכל נושא או בעיה.
צ'יטה "האבא של כולנו". הגדוד איבד אדם יקר בעל רוח נתינה והתנדבות
אדירה ונדירה.

צ'יטה, כיו"ר יד לבנים בקעת אוננו והאגודה למען החייל, חיזק ושירדג
את הקשר עם המשפחות השכולות, האלמנות, היתומים, האחיות/האחים
דאג לרווחתם, ולמערכת תרבותית שוטפת

רענן רשף

נולד בתל אביב 1935
תושב העיר משנת 1965

השכלה לימודים ותפקידים:

התגייס עם גרעין "השומר הצעיר" לקיבוץ זיקים. למד הנדסאות בניין ועבד במכון ויצמן. לימודי ארץ ישראל במכון אבשלום. השתתף במלחמת ששת הימים ומלחמת יום כיפור. ניהל והיה אחראי על הארכיון הטכני של מכון ויצמן. מ-2002 ועד היום מנהל את הארכיון היישובי של קריית אונו, הפעיל את סניף החברה להגנת הטבע בבקעת אונו לאורך שנים, השתתף בסקרים ובחפירות ארכיאולוגיות של בתי כנסת ואתרים עתיקים בארץ, סיוע בארגון החומר בארכיון על שם צבי אילן במכללה האקדמית בית ברל, פעילות במועצה לשימור אתרים בישראל וחבר ועדת מחוז תל אביב.

פעילות ותרומה לקהילה:

רענן נשוי לתמר לבית פישר, מהמשפחות הראשונות שהקימו את הישוב, ויחד איתה החל במבצע התנדבותי של תיעוד תולדות העיר. רענן, מנהל את הארכיון היישובי, מתעד ומקטלג את המסמכים, רותם ומוביל מתנדבים למשימה. מעביר הרצאות, מארגן ומדריך סיורים להכרת היישוב והארץ. לנגד עיניו הנצחת המסורת היישובית וידיעת והנחלת ההיסטוריה שלה לצעירים ומבוגרים. רענן, אוטו דידקט, שלימודיו הפכו אותו למומחה בקנה מידה ארצי להיסטוריה וארכיאולוגיה של קריית אונו ושל ארץ ישראל. הנחלת הידע שצבר לדור העתידי, הינם ערך עליון, והוא מעביר אותו הלאה לתלמידים וסטודנטים, חוקרים וכותבי ספרים.

רענן הוא איש שיש לו שתי אהבות גדולות: תמרה אשתו וההיסטוריה של ארץ ישראל החל בסיפורי העליות וכלה בחפירות ארכיאולוגיות שהשתתף בהם ומצא כבדרך אגב מטבעות זהב וחרסים שווים.

בלי השכלה פורמלית ואולי דווקא בגלל זה, רענן הוא אנציקלופדיה מהלכת.

כשרענן מתחיל לספר סיפור קל ללכת לאיבוד. אחרי מאה מטר הוא פונה ימינה, מנדב סיפור היסטורי ראשון, פונה שמאלה, מנדב סיפור היסטורי שני, חוזר עוד פעם ימינה ואז אפילו מיטיבי לכת כבר מאבדים את קצה החוט.

רענן כבר בארכיון כמעט 20 שנה, יום יום משעה שלוש עד שבע, בממ"ד הדחוס של ספריית המתנ"ס, לא מחסיר ולו יום אחד עד שבאה הקורונה ושיבשה את סדר הדברים.

אני הצטרפתי לרענן, אורחת לרגע, במטרה לנהל את פרויקט הדיגיטציה של הארכיון. אנשים אחרים היו מקבלים אותי בחשדנות, נציגה של תהליך שבסופו אמור להתייטר תפקידו של עובד הארכיון המסור. רענן כמנהגו רואה את הדברים אחרת וקיבל אותי במאור פנים גדול.

במשך כל שנות עבודתנו לא זכור לי שרענן התרגז אי פעם. פעם אחת בלבד הוא "יצא מהכלים" כששמע שעומדים להרוס את קולנוע אור-און. לדעתו של רענן הקולנוע היה בניין בעל ערכים היסטוריים ותרבותיים שראוי להתאמץ לשמר ולמלא בתוכו, ולא לאשר הריסה לטובת שטח חניה. רענן התייצב בבוקר בבניין המיועד להריסה, התווכח עם העובדים וכצעד של אין מוצא נעמד לפני הטרקטור ולא זז. כולם נבהלו, הרגיעו אותו שלא יהרסו ושילחו אותו הביתה. ברגע שעזב, המשיכו והרסו את הבניין.

שאלה הייטנר

רענן, מנהל את הארכיון היישובי, מתעד ומקטלג את המסמכים, רותם ומוביל מתנדבים למשימה. מעביר הרצאות, מארגן ומדריך סיורים להכרת היישוב והארץ. לנגד עיניו הנצחת המסורת היישובית וידיעת והנחלת ההיסטוריה שלה לצעירים ומבוגרים.

מרים שגיא

נולדה בוורשה, פולין 1948
עלתה לארץ 1957

השכלה:

תיכונית

קורסים באוניברסיטה הפתוחה

לימודי תעודה ניהול בכיר - במכללה למנהל

לימודי תעודה ניהול בכיר - במכללת בית ברל

לימודי חוץ, אוניברסיטת חיפה - ניהול בתי אבות

צבא:

מורה חיילת

עבודה והתנדבות:

1987-1972 - טכנאית ארכיטקטורה

1976 - פעילה חברתית בקריית אונו בהתנדבות בוועדי

ההורים עד יו"ר ועד הורים יישובי, וועדות חינוך

1987-1994 - מנהלת המחלקה לתרבות

במועצת פועלי קריית אונו, מנהלת "מופת"

1994-1997 - מזכירת נעמת בקריית אונו,

גבעת שמואל וגני תקווה

1998-2000 - ניהול פרויקט מרכז בני ארזים

בראשלי"צ ומתנדבת במרכז עד 2006

1995 - מתנדבת בעמותה למען הקשיש בקריית אונו

1998 - יו"ר העמותה למען הקשיש, לימים

עמותת "על"ה", תפקיד אותו ממלאה בהתנדבות

ומכהנת בו עד היום

2002-2017 - יו"ר נעמת גבעתיים ויישובי

בקעת אונו, עד פרישה

2000 - שותפה בהקמת מנהלת הנשים

העירונית קריית אונו וחברה פעילה עד היום

2012 - שותפה ופעילה בהקמת עמותת

"אחת אחת" מנהלת הנשים, בקעת אונו

מרים כמו מרים, גם אחרי יציאתה לפנסיה, המשיכה בדרכה בעצמאות ובחזון. רבים מתושבות ותושבי העיר נהנים ממגוון פרויקטים וגופים שבהם היא מתנדבת ומעורבת עד היום: כיו"ר העמותה למען הקשיש, לימים עמותת "על"ה", כשותפה בהקמת מנהלת הנשים העירונית וכשותפה ופעילה בהקמת עמותת "אחת אחת" מנהלת הנשים, בקעת אונו

למרים, שיצקת תוכן חדש לחיי, בגיל השלישי. ביום הראשון לצאתי לפנסיה קמתי מאושרת, חופשיה לעשות כל מה שרציתי ולא הספקתי כל החיים,

והעיקר בלי לחץ.

ממתי התחיל הלחץ? כל החיים הבוגרים.

בחינות בגרות, צופים, צבא, נישואין עם עבודה בבוקר ולמודים

בערב, ואח"כ משפחה, ילדים, עבודה, וסוגים שונים של ניהול ואחריות

במערכת החינוך.

מהיום הראשון בפנסיה טיילתי, התעמלתי, ביליתי. אחרי מספר

חודשים הרגשתי די, מיציתי. מה בקשר להגשמה עצמית, לאן נעלמה

הזהות המקצועית שלי? אודה על האמת, הרגשתי פחות בטוחה, קצת

מבודדת חברתית, ופחות "שווה".

את מרים פגשתי כשהקימה את קבוצת ה-50 פלוס כמסגרת חברתית

לגיל השלישי. מצאנו שפה משותפת והיא סיפרה לי שהיא לפני פנסיה,

הפצרתי בה לא להפסיק לעבוד "את תאבדי את הזהות המקצועית

שלך, זה חלק חשוב מהחיים".

אבל מרים כמו מרים, המשיכה בדרכה בעצמאות ובחזון, והיום אני

נהנית בזכותה ממגוון הפרויקטים של "על"ה, משתתפת במכללה,

בטיולים, בחוגים, ובעיקר מוקפת בהרבה אנשים מקסימים שהכרתי

והתחברנו במסגרות אלו. לימים הוזמנתי להשתתף בהנהלת "על"ה

וזה נותן לי ערך מוסף לחיי, מקום נוסף לביטוי ותרומה לקהילה.

הלו"ז שלי צפוף, טוב לי לחיות כפנסיונרית בקריית אונו.

עליה קורן

דינה שחר

נולדה ב-1943 בבני ברק

לימודים:

בי"ס יסודי ותיכון עירוני בני ברק
1965 תואר ראשון בסמינר לוינסקי
1968 תואר שני התמחות בפיתוח תוכניות
לימודים בית ספריות
1963-1961 שירות צבאי

תפקידים:

1970 בראשית דרכה בקריית אונו הייתה
מחנכת וסגנית בבית הספר רימונים
1989-1980 מנהלת בית הספר ניר, הפכה אותו
לבית ספר קהילתי לדוגמה ומתמחה בתוכניות
לימודים בית ספריות
1993-1990 מפקחת במשרד החינוך
1993-2001 סגנית ראש העיר לענייני חינוך,
מנהלת אגף החינוך, יו"ר הנהלת המתנ"ס

הישגים ופעילות בקהילה:

הכינה תוכנית אב ארוכת שנים לחינוך, והכניסה
שינויים משמעותיים במערכת החינוך העירונית
הפורמלית ווהבלתי פורמלית במסגרת המתנ"ס.
פעלה רבות להנצחת המורשת העירונית דרך
תוכנית לימודי ההיסטוריה היישובית.
ערכה את הטקסים העירוניים: שואה, זיכרון
ועצמאות, אירועי קיץ וחגים, הקימה להקות
נוער בתחום השירה המחול והתיאטרון, מועדון
הגיל הרך וצהרונים, קתדרה לגמלאים, יחידה
לקשרי קהילה בשכונות החלשות.
במשך כל שנות פעילותה המקצועית
והפוליטית, מינפה דינה וקידמה בהתנדבות
תחומים רבים ומשמעותיים שהטביעו את
חותמה בעיר.
סייעה להפוך את תנועת הצופים לתנועת
הנוער המובילה בעיר.

במשך כל שנות פעילותה המקצועית בתחום החינוך והתרבות
ובדרכה הפוליטית, דאגה דינה למנף ולקדם בהתנדבות
תחומים רבים ומשמעותיים שהטביעו את חותמה בעיר

דינה שחר הייתה המחנכת שלי בבי"ס רימונים, מורה שהיא
לא רק מחנכת אלא מורה לחיים. אישה פתוחה, קשובה,
שנכנסת ללב.

הייתי עולה חדשה, משפחתי עלתה מלטביה, וההסתגלות לארץ לא
הייתה קלה. את דינה המחנכת שלי פגשתי לאחר שנתיים בארץ, בכתה ו'
לא אשכח את אותם ימים שבהם עולים חדשים נזקקו כל כך
לתמיכה וחיבוק. ואת זה קיבלתי ובגדול מדינה. חוויה מיוחדת,
הייתה לי שאותה אני לא שוכחת עד היום, כשהייתה לי בת מצווה.
הורי, לא ידעו איך חוגגים אירועים כאלו בארץ. הזמנתי את כל הכיתה
וגם את דינה מורתי, הורי העמידו שולחן גדול עם ממתקים באמצע הסלון
והושיבו את כולם סביב השולחן.

לא הייתה שום תכנית, והיו גם קצת רגעי מבוכה. ואז דינה, שישבה
בראש השולחן, לקחה את השרביט לידיה. ארגנה בספונטניות, פעילות,
ומשחקים והפכה את האירוע למיוחד ובלתי נשכח, לא רק עבורי, אלא גם
עבור כל הכיתה.

לבת המצווה הזו, שהייתה גם החגיגה הראשונה שלי ושל משפחתי בארץ,
קיבלתי מדינה מתנה נוספת מיוחדת: היומן של אנה פרנק. ספר שמלווה
אותי שנים ארוכות ושומר אצלי עד היום.

הקשר עם דינה נשמר גם כיום, לפני כמה שנים ביקרתי עם עוד חברים
מהכיתה בביתה שבכפר ורדים. דינה שלפה את ספר הזיכרונות בו כתבנו
לה כולנו בסיום כתה ו'. מרגש היה לראות שהספר הזה והזיכרונות שהוא
מכיל, שמורים גם אצלה וחשובים.

שולמית דרצנסקי-בושינסקי
תלמידתה

8 תחנות בשדרת ה-80

1940

על הקרקע עולים 40 הבתים הראשונים. ישוב בעל אופי חקלאי, מוקף פרדסים, חלק מהמועצה האזורית "אונו". המקום: רחוב וולק, חלק מרח' רמז, הפלמ"ח, השלושה, והמגינים.

1947

הקמת שכונת גבעת ברכה הקולטת ניצולי שואה יוצאי אירופה שעלו לארץ. שם השכונה ע"ש של לוחמת הפלמ"ח ברכה פולד שנהרגה ע"י הבריטים. חלק מהניצולים גם עלו לארץ עם אנית המעפילים "ברכה פולד".

1950

הקמת המעבדה שקלטה עולים מעירק, תימן, צפון אפריקה ורומניה. העולים החדשים שוכנו בתחילה באוהלים ולאחר שנה עברו לצריפים. תנאי החיים היו קשים צפיפות גדולה, היעדר חשמל, הצפות בחורף. המקום: משני צידי רח' לוי אשכול בחלקו הדרומי.

1954

קריית אונו ניתקת מהמועצה האזורית אונו והופכת למועצה מקומית בשם קריית אונו. המעברה מחוסלת ומסופחת לתחום הישוב החדש. נבנות שכונות חדשות והישוב הופך מישוב בעל אופי חקלאי לבעל אופי עירוני.

1962

הקמת שכונת קיראון הכוללת גם את שכונת רימון ושכונת ירון. שכונה מודרנית הבנויה לגובה, הרבה שטחים ירוקים. תושבים חדשים רבים מגיעים, ביניהם משפחות רבות של אנשי צבא ומספר התושבים בעיר גדל משמעותית.

1992

קריית אונו הופכת לעיר. בטקס צנוע שהתקיים בגן הגיבורים העניק שר הפנים אריה דרעי את התואר וקריית אונו הפכה ממועצה מקומית לעיר.

2001

העיר גדלה ומתפתחת נבנית שכונת רייספלד על השטח של פרדס רייספלד ו"העץ הבודד". קניון ראשון נבנה, שכונות חדשות נבנות: פסגת אונו בצפון העיר, ושכונת עבר הירדן בדרום, בתי ספר חדשים נוספים.

2021

פנינו אל העתיד: שטחים חדשים מצורפים לעיר, נמשכת תנופת הבנייה וההתחדשות, לצד חזון העיר לשמור על איכות חיים ורווחת התושבים. עיר מיוחדת בעלת אווירה קהילתית והישגים מרשימים בתחום החינוך, הנוער, התרבות והספורט.

אהרון אלקלעי

יזם והקים את הקונסרבטוריון של קריית אונו. הקים וניצח על תזמורת כלי הנשיפה ששמה יצא למרחוק.

אברהם יעקב גולני

תושב גבעת ברכה. התנדב לפעילות ציבורית בעיר, סייע בהקמת משקי עזר בקריית אונו ושילוב העולים החדשים בעבודה. ארגן את סניף ההסתדרות בעיר ופעל לרווחת תושבי המעברה.

יעקב גורן

הקים את ביי"ס ניר וכיהן כמנהל ביה"ס במשך 19 שנים. ניר נחשב בזמנו כבי"ס פורץ דרך בתחום החינוך ושמעו יצא למרחוק.

דן גרין

ב-1947 עבר לקריית אונו ויחד עם שני אחיו יסד קבוצת בניה שבנתה בקריית אונו בתי מגורים, בתי כנסת, ביי"ס ניר, ואת בית ההסתדרות.

דוד דבורה

חבר מועצת הפועלים, תרם תרומה נכבדה לפיתוחה של קריית אונו וטיפוח חיי התרבות והחברה של תושביה.

אביגדור ורשה

ראש המועצה המקומית אונו בשנים 69-78, 83-89. בזכות קשריו עם אישים וגופים יהודיים בתפוצות נתרמו והושקעו משאבים רבים בעיר ובפיתוחה, במערכות התרבות, החינוך והספורט, פעילויות הנוער והקשישים גדלו והמקום היה לשם דבר באיכות החיים מהטובות במדינה.

ד"ר ישראל ז'טלני

מיילד ומדריך לבריאות האישה ותכנון המשפחה. התנדב שנים להדרכות מטעם נעמת והוכתר כיקיר נעמת ב-87. חבר ותיק בבני ברית ונשיא לשכת תקוה ליוצאי אמריקה הדרומית.

הרב חיים ימיני

ב-1951 הגיע עם אשתו, בניו ונכדיו למעברת כפר אונו. עסק למען חינוך המבוגרים, פעל למען הציבור, הקים וטיפח קרנות צדקה לגמילות חסדים ומתן בסתר ועוד.

הרב שלום יצחק-הלוי

ב-1949 עלה ארצה "על כנפי נשרים" עם משפחתו הגדולה והשתכן בקריית אונו. בשנת 1952 עמד בראש הקהילה והחל לשמש כרב המקום במועצה הדתית. יצק דפוסי הנהיג לחיי הקהילה ברוח היהדות והמשיך במורשת אבות.

יעקב כהן

ראש המועצה הראשון, בתקופת כהונתו התפתחה הקריה בתחומים רבים. פעל לחיסולה של המעברה והעברת תושביה למבני קבע. תכנן את שכונת "קיראון" והכין תשתית ליישוב של 60 אלף תושבים, בהם מבני ציבור, ביה"ס התיכון ובתי ספר יסודיים, גני ילדים, מעונות יום והקונסרבטוריון למוסיקה. חתם על ברית ערים בין קריית אונו לעיר ההולנדית דראכטן.

מנחם כספי

בשנת ה-60 מנחם ניהל בהתנדבות את פעולות התרבות של מועצת הפועלים. ב-64 התמנה כרכז התרבות במשרה מלאה 24 שנים עד לפרישה. תרם רבות לקליטת העלייה והנחלת הלשון. סייע להקמת ארגוני עולים וצרכיהם והשתלבותם בקהילה. הקים את מועדון הקשישים הראשון בקריית אונו.

ישעיהו לבקוביץ

ב-1956 התיישב בקריית אונו וניהל מפעל לזיקוק שמנים מינרליים. ב-75 התמנה ע"י המועצה המקומית כמפקד המשמר. בחייו ידע לשלב את עבודתו כעצמאי עם התנדבותו למען הקהילה.

שושנה רוטנברג

בשנת 1947 עלתה מקפריסין לעתלית ובשחרורה עברה לכפר אונו. לאחר שנה החלה לעבוד בתל השומר ובמקביל פעלה במרץ לטובת האימהות העבריות וקליטתן. הקדישה מזמנה לטובת משפחות במצוקה. ב-1967 ייסדה את הוועד למען החייל במקום והייתה רכזת הוועד. ב-1978 שימשה כחובשת במגן דוד אדום ופרשה לגמלאות ב-1984 כמצטיינת במד"א קריית אונו.

הרב שמעון יחזקאל פרנקל-תאומים

ב-1950 עלה עם משפחתו ארצה. התיישב בכפר אונו ונבחר לכהן כרב המקום וכראש המועצה הדתית. פעל בהתמדה להקמתם והפעלתם של שירותי הדת בתי הכנסת והמקוואות, הנהיג שעורי תורה לצעירים ולמבוגרים.

מנחם גזית

בשנת 1950 התיישב עם משפחתו בקריית אונו עסק במרץ רב ובהתנדבות למען הכלל בקריה בתחומי התרבות והספורט. בשנת 63-80 היה רכז האיגוד המקצועי ומזכיר אגודת הספורט הפועל קריית אונו. התנדב בקריית אונו במל"ח ובוועד למען החייל והשוטה. היה למופת בעבודת קודש ציבורית, כשבראש מעייניו עומדים רווחת העובד ורווחת הפרט בקריית אונו.

שולמית דגון

שולמית דגון רואה בעבודתה החינוכית עם בני הנוער, אתגר חיים. הישגיה בתחום החינוך היו לשם דבר בקריית אונו, ולדגל מוביל במערכת החינוך הארצית בחטיבות הביניים. 35 שנות פעילות חינוכית וציבורית בקריית אונו במושלמות ובמצוינות.

ג'ולייט יפלח

ב-1952 עברו לקריית אונו בה החלה בפעילות התנדבותית קדחתנית. לא בחלה בשום תחום. מטיפול בגזות ועד להתנדבות באילן ופעילות למען החייל. שנים של התנדבות בצה"ל במשמר האזרחי באגודה למלחמה בסרטן ועוד. 37 שנות פעילותה במפלגת העבודה ובנעמת התנדבה לכל פעילות ציבורית בקריה לה נדרשה מטעמן ושימשה כחברת מזכירות בנעמת כ-20 שנה.

ישראל לנדוי

בשנת 1957 השתקעה משפחתו בקריית אונו והוא החל להשקיע את מרצו בפעילות ציבורית בקריה כיו"ר הנהלת הוועד למען החייל, חבר בוועדת מל"ח. ממיסדי רוטרי בקריה.

משה מרק

ב-1956 משה עבר לקריית אונו והקים בה את שני המפעלים המצליחים בקריה - תעשיית טקסטיל וטכנולוגיה. פעל רבות למען הקהילה בוועדות העיר השונות: נאמן איכות סביבה, אחראי נושא המים ומל"ח. תעשיין מצליח הרואה בעזרה לזולת - ערך עליון.

יוסף עמר

הגן הראשון של קריית אונו. שם דבר בתחום הגינון והפיתוח הסביבתי בקריה. הפך את העיר מיישוב מתפתח נטול ירק וגוון ליישוב מטופח הטובל בירק ופרחים.

מנחם ערוסי

זמר, רקדן, יוצר ומלחין. ממיסדי ביה"ס שילה, פעיל בגיוס כספים לבניית בתי הכנסת בקריה וקניית ספרי תורה. התמסר להנחלת ושימור מורשת יהדות תימן לדורות הבאים.

דב פוקס

כיהן כחבר מזכירות מפלגת העבודה, ויו"ר האגודה לתרבות הדיור בקריה. בתקופה זו נרשמו לזכותו הישגים מרשימים בתחום הסיוע לשיפור תרבות הדיור בעיר. ממקימי בני ברית ונשיאה ה-3 וממיסדי האגודה למען הקשיש.

ד"ר הלנה צדרו

ד"ר הלנה צדרו היא רופאה שהקדישה את חייה במסירות אין קץ למטופליה. רופאה קהילתית שדהרה בגייפ בחולות הסביבה כדי לבקר את מטופליה. שילוב נדיד בין אדם ורופא. דלתה הייתה פתוחה לרווחה לעולים תושבי המעברה, כמו לתושביה הוותיקים של הקריה. עשתה רבות בתחום הרפואה המונעת, רופאה שהייתה ל"מוסד".

מילק קרמר

התמסר לעבודה ציבורית בקריית אונו, איחד את כל הצרכניות הקטנות בבקעה לאגודה חזקה, ארגן את קבוצת ה"פועל" המקומית, מיוזמי הקמת הבריכה. העבודה הציבורית - סם החיים הזורם בעורקיו.

אלכסנדר רוזנברג

אלכסנדר רוזנברג ידוע בקריית אונו כ"מתנדב הנצחי". הוא מתנדב ללא לאות בתחומים שונים ועל כך זכה לתעודות הוקרה, אותות התנדבות ומכתבי תודה.

ינאל אגם

בשנת 1951 עלה ארצה והתיישב במעברת קריית אונו. חבר מועצת העיר, עסק בנושאים חברתיים וציבוריים והיה חבר בהתנדבות בוועדות העירוניות השונות. עסק בהתנדבות בפעילות למען קשישים ונזקקים.

הפצי-בה בן-נון

הקימה את מועדון המורים הגמלאים בעיר המונה 500 איש המשמש לביתם השני. משמשת דוגמה אישית להתנדבות בקליטת עלייה בהפקת אירועים למען הקהילה, בגיוס תרומות לנעדרות במצוקה ולקשישים.

יורם ישראלי

הקים אימן ומנהל את קבוצות הכדוריד בעיר. יזם והקים את פרויקט מגמת הכדוריד בתיכון ובבתי הספר היסודיים. פרויקט זה זכה להשתתף בתכנית מצוינות של התאחדות כדור יד בבתי הספר, בה העלה את העיר על מפת הכדוריד הארצית.

סיגל ישראלי

מרכזת פרויקט ה"שחר", מועדון חברתי לבריאות הנפש לצעירים, בתוך מועדון "אנוש". מפעילה בהתנדבות חוגים מסיבות במועדוניות ובמעון יום לקשיש. אוספת מצרכי מזון לנזקקים ומסייעת לאוכלוסיות עם צרכים מיוחדים.

אברהם קובו

עוסק בהתנדבות בשמירת העצים והסביבה הירוקה בקריית אונו. את פעילותו ההתנדבותית מבצע גם במסגרת עמותת "האדם עץ השדה" והוא עומד בראש הפורום הירוק של העמותה בקריית אונו.

עודד קירש

הקים את שבט הצופים בעיר שבט און שבראשו עמד 20 שנה. היה מעורב בארגון משלחות נוער ומבוגרים למחנות ההשמה באירופה ובמשימות חברתיות אחרות.

שרה קנר

סייעה לבני נוער קשי יום. הצטרפה לש.ל. בקריית אונו. שותפה להקמת המרכז "מכל הלב". הקימה את "ביגודית" מרכז לחלוקת בגדים וצעצועים לנזקקים. משמשת יו"ר ארגוני המתנדבים בקריית אונו ובמסגרת זו פועלת לשיתופי פעולה בין כל ארגוני המתנדבים, לעידוד המתנדבים ובגיבושם בטוילים ואירועים.

עיריית קריית אונו

www.kiryatono.muni.il

רח' יצחק רבין 41 | טל: 03-5311111

המוקד העירוני 24 שעות: *9994